

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka se domáhá zrušení rozsudku Tribunálu, zrušení sporných aktů [přílohy rozhodnutí Rady 2014/776/SZBP⁽¹⁾ a prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1202/2014⁽²⁾], a přílohy II rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP⁽³⁾ a přílohy IX nařízení Rady (EU) č. 267/2012⁽⁴⁾ (ve znění článku 1 rozhodnutí 2014/776/SZBP, resp. článku 1 prováděcího nařízení (EU) č. 1202/2014)] v rozsahu, v němž ji označují za subjekt, na něž se vztahují omezující opatření podle čl. 23 odst. 2 nařízení Rady (EU) č. 267/2002, přiznání náhrady újmy za zásah do jejího dobrého jména způsobeného akty Rady a uložení povinnosti Radě nahradit náklady řízení v řízení v prvním stupni i v řízení o kasačním opravném prostředku.

Navrhovatelka předkládá dva důvody kasačního opravného prostředku na podporu svého tvrzení, že je rozsudek Tribunálu stížen nesprávným právním posouzením, a že by jej měl Soudní dvůr zrušit a sám rozhodnout.

Zprvce se Tribunál nesprávně opomněl vyjádřit k tomu, že Rada nedodržela podstatnou formální náležitost nebo se dopustila zjevně nesprávného posouzení při přijetí rozhodnutí zahrnout SUT na seznam, neboť nepřistoupila k rozhodovacímu procesu, ke kterému byla povinna.

Zadruhé Tribunál Evropské unie nesprávně vyložil právní kritérium „podpora“ poskytované íránské vládě uvedené v čl. 20 odst. 1 písm. c) rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP (ve znění pozdějších předpisů) a čl. 23 odst. 2 písm. d) nařízení (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 (ve znění pozdějších předpisů), na které odkazovala Rada, když odůvodňovala označení navrhovatelky za subjekt, na něž se vztahují omezující opatření, když nesprávně uzavřel, že důkaz předložený Radou potvrzuje zapsání navrhovatelky na seznam.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2014/776/SZBP ze dne 7. listopadu 2014, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 325, s. 19).

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1202/2014 ze dne 7. listopadu 2014, kterým se provádí nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 325, s. 3).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, s. 39).

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (EU) č. 961/2010 (Úř. věst. L 88, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovinsko) dne 15. července 2016 – T-2 družba za ustvarjanje, razvoj in trženje elektronskih komunikacij in opreme, d.o.o (v současné době v insolventci) v. Slovinská republika

(Věc C-396/16)

(2016/C 335/57)

Jednací jazyk: slovínština

Předkládající soud

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: T-2, družba za ustvarjanje, razvoj in trženje elektronskih komunikacij in opreme, d.o.o (v současné době v insolventci)

Odpůrkyně: Slovinská republika

Předběžné otázky

- 1) Musí být snížení závazků na základě dohody o vyrovnání s věřiteli schválené pravomocným usnesením, které je předmětem původního řízení, považováno za změnu okolností zohledněných při výpočtu výše odpočtu DPH na vstupu, na základě čl. 185 odst. 1 směrnice o DPH ⁽¹⁾, nebo za jinou situaci, ve které je odpočet nižší nebo vyšší než na jaký měla osoba povinná k dani nárok, na základě článku 184 směrnice o DPH?
- 2) Musí být snížení závazků na základě dohody o vyrovnání s věřiteli schválené pravomocným usnesením, které je předmětem původního řízení, považováno za (částečné) nezaplacení plnění na základě čl. 185 odst. 2 první bod směrnice o DPH?
- 3) Musí členský stát, s ohledem na požadavky jasnosti a jistoty v právních vztazích, uložených unijním zákonodárcem a ustanovením článku 186 směrnice o DPH, pro účely vyžadování opravy odpočtu daně v případě úplného nebo částečného nezaplacení plnění, jak umožňuje čl. 185 odst. 2 druhý bod této směrnice, upravit konkrétně ve vnitrostátních právních předpisech případy nezaplacení plnění, tedy mezi ně zahrnout schválenou pravomocnou dohodu o vyrovnání s věřiteli (pokud spadá do konceptu nezaplacení plnění)?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1).